

SANKARILLINEN ÄITI

Hän oli kaunis, ihastuttava nuori nainen - kadun toisella puolella muutama nainen kuiskutteli toisilleen: "Eihän hänellä ole edes miestä..."

Niin, vatsan alue oli alkanut kivasti pyöristyä ja kaikki tiesivät, mistä oli kysymys. Mutta miksi hänen kasvoillaan on tyyni, luottavainen ja levollinen ilme? Miksi hän ei tunne häpeää tilastaan?

Joukko miehiä kulkee ohitse. Joku heistä vitsailee ilkeästi nähdessään nuoren äidiksi tulevan naisen: *"näyttää saaneelta"*! Joku miehistä höröittää päälle, mutta hieman jäljempänä tulee hiljainen mies, kasvoillaan ilme - ehkäpä samantapainen, mikä tällä tulevan äidin kasvoilla.

Heidän ohittaessa paikan, missä naiset olivat, tämä mies seisautuu tulevan äidin lähetyville. He katsovat syvälle silmiin toisiansa ja mies sanoo, *"kulta, älä murehdi mistään, minä pidän sinusta huolen."* – Tuleva äiti tiesi, mitä tämä tarkoitti. Miksi tuo mies ottaisi hänet, vaikka lapsi ei ollutkaan hänen? Jokin ei nyt täsmännyt, mutta silti kaikki näytti olevan tavattoman hyvin.

Mies jatkaa matkaansa ja naiset jäävät kuiskuttelemaan. Yksi heistä sanoo menevänsä rökittämään ja sanomaan päin naamaa tuolle *"epäsiveelliselle"* naiselle! Mutta toinen ehtii vielä väliin, *"miksi tekisit niin, eihän asia meille kuulu?"* - *"Mitä"?! -* kivahti nainen.

"Hyväksytkö todella tällaisen moraalittomuuden?! Noin nuori nainen ilman miestä ja 'pieniin päin'!! Millä hän luulee selviävänsä elämästä"??

Toinen yrittää vielä tyyntä: *"Mutta näetkö hänen ilmeensä? Katso, kuinka nöyrä ja tyyni hän on! Näetkö, että hän on onnellinen"??* – Niin, miksi tuossa tilassa oleva nuori nainen olisi onnellinen? Miksi hän tyyneästi iloitsi lapsesta, jolla ei olisi edes isää??

Jotain tämäntapaista saattoi hyvinkin tapahtua hyvin kauan sitten. Nainen oli tullut raskaaksi ilman, että hän olisi yhtynyt miehen kanssa. Hänellä oli kyllä haaveet miehestä, ja heillä oli kyllä vakaa aikomus avioitua kunniallisesti ja perustaa perhe - aivan niin kuin kymmenet muutkin sillä pienellä kylällä.

Vaikka inhimillisesti kaikki ei täsmännytkään, miksi tuo nuori mies vain tyyneästi hyväksyi tulevan vaimonsa tilan? Tällainen on aivan ennenkuulumatonta, ja kyllä tuo mies joutuikin käymään suuren kamppailun sisimmässään. Hän oli päättänyt jättää tämän naisen hänen tilansa vuoksi, mutta sitten tapahtui jotain todella outoa. Hän havahtui kesken unen outoon näkyyn jossa hänelle kerrottiin, mistä tämän naisen kohdalla oli kysymys. Mies oli hämillään ja heti aamusta kiirehti tulevan äidin puheille. He juttelivat hämmennyksen vallassa, sillä nainen oli kokenut samanlaisen kokemuksen! Hänelle oli kerrottu, mitä juuri nyt tapahtuu! Niinpä he päättävät jatkaa yhdessä eteenpäin, kuiskuttelevapa toiset niin paljon, kuin tahtovat!

Nämä kaksi ihmistä olivat kovin hurskaita ja kunniallisia. Heidän tunnettiin hyvätapaisina tuossa kylässä ja siksi hämmennys oli suuri. Tuskin oli ruokakuntaa, jossa tästä ei olisi päivittäin keskusteltu. Nuorella parilla ei ollut yhteiskunnan tukea. Heitä ei hyysätty ja ihasteltu, eikä heidän pienokaiselle tuotu vaatteita. Maailma hyljeksi heitä - olihan inhimillisesti nähtävissä moraaliton teko.

Miksi tuleva äiti jatkoi elämäänsä tyynesti? Mikä sai hänen kasvoilleen hymynkareen, toisten halveksuvista katseista huolimatta? Niin, hän tiesi pian tapahtuvan jotain suurta. Maailmaan olisi syntyvä toivo, lohdutus ja rauhan rakentaja!

Eräänä päivänä nuorukainen – Joosef nimeltään - tulee tapamaan kertomuksemme tulevaa äitiä - Mariaa. Hänellä on vakavaa kerrottavaa, ja sydän pamppaillen hän kertoo Marialle uusista veromääräyksistä. Heidän pitäisi matkustaa muutaman sadan kilometrin päähän verolle pantaviksi. Voin kuvitella heidän keskustelleen Marian raskaudesta ja siitä, millaisia ivapuheita ja katseita hän joka päivä joutui kohtaamaan. Ehkäpä Joosefin kertoma ilmoitus olisi hetkellinen helpotus tulevan äidin ahdinkoon? Niinpä Maria luotti Jumalansa huolenpitoon ja lähti miehensä kanssa kohti tuntematonta tulevaisuutta.

Ehkä heitä ei enää katsottu ylen, mutta vaikeuksia ja koettelemuksia riitti loppuun saakka. He eivät saaneet edes majapaikkaa määränpäässään, vaan joutuivat menemään navettaan yöksi – samaan paikkaan eläinten kanssa. Toisten juhliessa majatalojen juhlahuoneissa, Marian synnytyspoltot alkoivat haisevassa karjasuojassa. Joosef oli kovin huolissaan, mutta he keskustelivat lupauksesta, toivosta ja ihmeellisestä neuvonantajasta joka olisi syntyvä niillä hetkillä. Se rauhoitti heitä. Tuli syvä luottamus, että he saavat olla kaikessa Jumalan käsissä. kyllä Hän pitää huolen Poikansa ja Vapahtajamme syntymästä! Ei olisi mahtia tai voimaa, joka voisi tuhota tämän hetken, ja tulevan lapsen tulevaisuuden. Hänet tultaisiin varjelemaan erityisellä varjeluksella!

Toisinaan elämässämme saattaa tapahtua tämäntapaisia asioita. Inhimillisesti ja päällepäin tilanteet saattavat näyttää epämoraalisilta ja täysin järjenvastaisilta, mutta todellisuudessa saattaa tapahtua jotain hyvin kaunista ja tarpeellista. Maria ja Joosef olivat saattamassa maailmaan lasta, joka tuli lunastamaan kansansa sen synneistään. He kävivät läpi tien, johon meistä monestakaan ei olisi ollut. Paljon vähemmästäkin nykyajan ihmiset romahtavat, mutta katsellessamme hintaa, mitä Joosef ja Maria joutuivat maksamaan tapahtuneesta, saamme olla kiitolliset heille, että he kävivät puolestamme nuolot.

Rohkaisen sinuakin olemaan omien polkujen kulkija. Älä välitä toisten katseista ja puheista. Silloin kun tiedät tekeväsi oikein ja kuljet ennen kaikkea Jumalan tahdossa, älä epäro! Sinusta pidetään huoli loppuun saakka. Muistanet Jeesuksen viimeisiä sanoja Hänen riippuessa ristillä. Vielä siinäkin hän pyysi erästä opetuslastaan pitämään huolta maanpäällisestä äidistään. Jeesus näki, miten Maria kärsi. Hän oli menettämässä oman poikansa rakkalaisten käsiin, eikä lohtua ja apua ollut saatavilla.

Marian sisimmän lävisti miekka. Äitinä hän joutui kokemaan lapsensa menetyksen ja kaikki toivo oli inhimillisesti mennyt. Mutta muutamana päivänä kulutta Maria sai kuitenkin kohdata Jeesuksen, Hänen haudallaan, elävänä ja ylösnousseena! Minkä lohdutuksen äiti saikaan juuri syvimmän kaipauksen, surun ja kivun keskelle! *"Minun poikani elää"!!*

Jeesus sanoi hänelle: "Mitä itket, nainen? Ketä sinä etsit?" Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi ja sanoi: "Herra, jos Sinä olet vienyt Hänet täältä, niin sano, minne olet Hänet pannut. Minä haen Hänet pois." Silloin Jeesus sanoi Hänelle: "Maria." Maria kääntyi ja sanoi: "Rabbuuni!" - se on hepreaa ja merkitsee: opettajani. Luuk.28:15-16